

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 19457/2024
03.10.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Станоје Филиповић, адвокат из ..., против тужених ББ из ..., чији је пуномоћник Александра Тодић Марковић, адвокат из ..., ВВ из ..., чији је пуномоћник Биљана Боровчанин, адвокат из ... и „NLB Комерсијална банка“ а.д. Београд, чији је пуномоћник Александар Петровић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2920/23 од 03.04.2024. године, у седници одржаној 03.10.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2920/23 од 03.04.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2920/23 од 03.04.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лозници П 234/19 од 17.05.2023. године, ставом првим изреке, дозвољено је преиначење тужбе по поднеску од 12.09.2022. године. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилца тражила да се тужени обавезу да јој солидарно надокнаде нематеријалну штету од 500.000,00 динара за претрпљене душевне болове, 150.000,00 динара за повреду угледа, части и права личности и 200.000,00 динара за претрпљени страх, све са законском затезном каматом од 17.05.2023. године до исплате и материјалну штету на име састава образложеног поднеска Основном јавном тужилаштву у Лозници у предмету Кт 778/09 од 10.04.2012. године од 16.500,00 динара са законском затезном каматом од 10.04.2012. године до исплате, за састав дописа „NLB Комерсијалној banci“ а.д. Београд од 10.04.2012. године 4.500,00 динара са законском затезном каматом од 10.04.2012. године до исплате, за разгледање и копирање списа у предмету Основног суда у Лозници К 595/12 износ 7.667,00 динара са законском затезном каматом од 20.03.2013. године до исплате, за састав образложеног поднеска у предмету Основног суда у Лозници К 24/10 од 25.06.2012. године 16.500,00 динара са законском затезном каматом од 25.06.2012. године до исплате, за састав приговора против решења о извршењу Основног суда у Лозници Ив 1158/12 од 03.05.2012. године 22.500,00 динара са законском затезном

каматом од 03.06.2013. године до исплате, за састав дописа Удружењу банака Србије – Кредитном бироу од 31.10.2013. године 4.500,00 динара са законском затезном каматом почев од 31.10.2013. године до исплате, за копирање списка предмета Основног суда у Лозници К 595/12 од 20.03.2013. године 355,00 динара са законском затезном каматом од 22.03.2013. године до исплате. Ставом трећим изреке, тужилца је обавезана да првотуженом надокнади парничне трошкове од 34.125,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, а преко досуђеног до траженог износа од 433.000,00 динара захтев за накнаду трошкова је одбијен. Ставом четвртим изреке, тужилца је обавезана да друготуженој надокнади парничне трошкове од 110.625,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, а преко досуђеног до траженог износа од 543.375,00 динара, захтев је одбијен. Ставом петим изреке, тужилца је обавезана да трећетуженој надокнади парничне трошкове од 120.750,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, а преко досуђеног до траженог износа од 225.000,00 динара, захтев је одбијен. Ставом шестим изреке, одбијен је захтев тужилца да се тужени обавезу да јој солидарно надокнаде трошкове парничног поступка од 441.319,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 2920/23 од 03.04.2024. године, жалбе тужилца и трећетужене су одбијене и потврђена пресуда Основног суда у Лозници П 234/19 од 17.05.2023. године у побијаном делу одлуке о главној ствари, усвајајућем делу одлуке о трошковима поступка у односу на првотуженог ББ и друготужену ВВ и у усвајајућем и одбијајућем делу одлуке о трошковима поступка у односу на трећетужену „NLB Комерсијална банка“ а.д. Београд, као и делу којим је одбијен захтев тужилца за накнаду трошкова првостепеног парничног поступка. Одбијен је захтев парничних странака за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против пресуде донете у другом степену, у делу којим је одбијена жалба тужилца и потврђена првостепена пресуда у односу на главни захтев и парничне трошкове, тужилца је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права и битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП, која је учињена пред другостепеним судом, са предлогом да се о ревизији одлучи у смислу члана 404. ЗПП.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотри правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

О питању примене материјалног права везаног за правилеговани рок застарелости потраживања регулисан чланом 377. Закона о облигационим односима, у ситуацији када је штетник за штетну радњу оглашен кривично одговорним правноснажном пресудом, пракса Врховног суда је уједначена. Ово питање не захтева ново тумачење права. Побијана пресуда у складу је са наведеном праксом, код утврђења да тужилци у спроведеном кривичном поступку против првотуженог није признато својство оштећеног лица, да је по закону за кривично дело за које је првотужени осуђен прописана казна затвора до пет година, па је у складу са одредбама

чланова 377. став 2. Закона о облигационим односима и 104. став 6. Кривичног законика, изведен правилан закључак да се има применити апсолутни рок застарелости од 10 година. Овај рок истекао је пре подношења тужбе 11.03.2019. године, пошто је штета настала 28.11.2006. године.

Из изнетих разлога, на основу члана 404. став 2. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије као редовне по члану 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете је поднета 11.03.2019. године, побијана вредност предмета спора је 922.522,00 динара и не прелази имовински цензус који омогућује изјављивање ревизије.

Из изнетих разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

**За тачност отправка
заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**